

[Tholstrup.]

for hvad spares der ellers i fremmed Valuta, naar den Velhaver, som ikke maa køre i Bil paa Skovtur, i Stedet gaar paa Restaurant og spenderer en Flaske udenlandsk Vin til sin Middag, netop i Kraft af, at han sparer Pengene ved ikke at køre og ved, at Risikoen for at miste Kørekortet ikke længere vil hemme Spiritusforbruget om Søndagen. Valutaforbruget er nøjagtigt det samme.

Kort sagt til en planøkonomisk indstillet Handelsminister — se først efter, om der virkelig er Plan i den paatænkte Foranstaltning, naar alt tages i Betragtning. Genopbygningen skal ske med Liv og Lyst og Fart og ikke ved at sætte alting i Staa.

Jeg vil saa vende mig imod den forrige Regering. Vi fik for halvandet Aar siden et Tilbud om at købe forskellige rare Sager nede i Tyskland, Frankrig og Belgien paa Kredit til 50 Mill. Kr., hvoraf der endnu ikke er anvendt mere end godt den ene. Forleden Dag kom der en Mand hjem og fortalte, at i Butikkerne i Bryssel kunde man købe en hel Uniform af solidt Klæde for 20 Kr., der var ikke engang slidt paa den, den kunde anvendes af Landarbejdere, Chauffører og andre Arbejdere. Tænk, at faa saadant Tøj for 20 Kr. i Udsalgspris! Det er de Muligheder, Varedirektoratet har hindret danske erhvervsdrivende i at faa fat i. Og Regnfrakker — ikke dem, vi har set herhjemme, de flerfarvede, tynde, som gaar i Stykker for ingenting, men solide forede Regnfrakker til 20 Kr. Stykket i Udsalg, det er Ting, danske Arbejdere ikke har maattet faa fat i, maaske fordi man har henvendt sig til Brancheforeningerne, og Brancheforeningerne har stoppet det, hvad ved jeg. Men Resultatet er, at vi har ikke faaet disse billige Sager hjem.

Det samme gælder Lastvogne. Jeg fik forleden Dag et Brev fra en Mand. Han skrev: Endnu i Dag kan man købe 2½ Tons Dodge-Lastvogne, der kun har kørt 3 000—4 000 km, med splinternyt Gummi for 200 Dollars Stykket, det vil sige, man kan købe Lastvogne i Tusindvis for det samme, som en Hest koster. Hvorfor skal danske Landmænd ikke have Lov til at forsyne sig med saadanne Lastvogne? Disse Vogne er særdeles velegnede til at køre med paa Landet, til at køre Korn ind under Høsten og køre Gødning med om Efteraaret. De er saa stærke, at de med Lethed kan trække en eller to almindelige Høstvogne efter sig.

Saadanne Vogne bruges i Amerika, men der koster de betydeligt mere, der skal de købes fra nye. Hvem er det, der forhindrer danske Bønder i at forsyne sig, naar de kan

købe saa billigt? Fra paastaaet sagkyndig Side har man udtalt, at de var brugt i Krigstjenesten i lang Tid, men de Oplysninger, jeg har faaet, er ikke i Overensstemmelse med de officielle Oplysninger. Naar man for Tusind Kroner kan købe et Køretøj, som kun har gaaet 3—4 Maaneder, medens man herhjemme gladelig giver 10 000—12 000 Kr. for et Køretøj, der har gaaet i 14 Aar, og som er udslidt, og som det er umuligt at faa Reserverede til, saa er det meningsløst ikke at benytte saadanne Chancer. Men det kan naas endnu. Jeg haaber, den nye Handelsminister vil være lidt mere moderne indstillet end den forrige.

Jeg skal i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa endnu en Ting. Vi havde for nogen Tid siden en ret udstrakt Eksport af Heste til Polen. Denne Hesteeksport er gaaet i Staa, fordi man herfra nægter at give den Kredit, Polakkerne anser for nødvendig. Polakkerne er udpinte, de er fattige, Krigen har været haard ved dem. Men de Heste, de faar nu i Vinter, vil til Foraaret kunne pløje ny Jord op, som har ligget brak i 3—4 Aar, og paa den Jord kan der dyrkes Korn, og de kan betale os med dette Korn og ogsaa med Kul. Lad os faa denne Hesteeksport i Gang igen, saa vi faar endnu flere Kul hjem og faar standset den vanvittige Produktion af dansk Brændsel, som ikke svarer Regning i Forhold til, hvad Kullene koster. Det drejer sig kun om en lille Smule Tillid til Polakkerne, til deres Vilje til at betale om et Aar eller to. Jeg henstiller til Regeringen, at den ser med større Interesse paa dette Spørgsmaal. En Hest koster i Dag 5 Kr. Hver eneste Dag. De fleste Landbrugsheste bestiller ikke noget fra i Dag til Marts Maaned. Det vil sige, at de koster flere Hundrede Kroner at holde, og naar vi saa naar Marts Maaned, er de ikke Spor mere værd. I Polen ligger man med store Mængder af Hø og Halm og andre Ting, man kan fodre Hestene med. Herhjemme mangler vi disse Varer. Lad os faa Hestene ud, saa vi kan bruge Foderet til Køer og Grisesøer i Stedet for og undgaa den store Nedslætning af Køer.

Endelig vil jeg henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa Taksterne paa S-Banen. Der er ingen Mening i, at det Underskud, som Statsbanerne opnaar rundt omkring i Landet, udelukkende skal betales af de Københavnerne, som bor i Gentofte, Holte, Hellerup o. s. v., at det skal betales paa S-Banebilletterne altsammen. S-Tog Billetpriserne bør ikke være højere, end det virkelig koster at holde denne Banestrækning i Gang. Det er en Maade at holde